

[Carl Petersen.]

igen alt for store arealer tilsået næste år. Det er lige så sikkert som amen i kirken.

Baunsgaard: Jeg har med interesse fulgt denne debat, og den form, man har anlagt fra venstres og de konservatives side, har gjort, at jeg ikke er i stand til at tie stille over for den argumentation, der er ført frem.

Jeg synes helt oprigtigt, at det ikke alene er bittert, men urimeligt at skulle sidde og høre på en argumentation fra de ærede medlemmer hr. Jens Chr. Christensen og hr. H. C. Toft om, at landbruget ikke har mange venner her, når man ret betænker, hvad det er for en sag, der er til behandling.

Sidste år vedtog folkettingen en kornlov, som vi jo er nogle stykker, der har forstået at specielt venstre og det konservative folkeparti og med beklagelse også i et vist omfang socialdemokratiet har fundet ud af skulle være en fordel for landbruget. Hvilken del af landbruget? Ikke den del af landbruget, som de ærede medlemmer så stærkt ønsker at tale til, nemlig den del af landbruget, som producerer det, der er dansk landbrugs væsentligste indsats: hele den forædlede produktion. Her har man gjort sig til talsmand for en politik, der fordyrer det produktionsmiddel, som er nødvendigt, for at dansk landbrug kan eksistere. Det er den landbrugspolitik, de, der kalder sig landbrugets venner, har gjort sig til talsmand for. For at gavne de meget få og meget store har man ramt de mange, og så siger man nu — og jeg forstår godt taktikken — at det, vi andre gør, er i særlig grad at tale for husmændene. Jeg har ikke spor imod at vedstå mig, at jeg i denne sag meget gerne vil tale for husmændene. På baggrund af at man har gavnet det store landbrug med en høj kornpris og fordyret produktionsvilkårene for husmændene, har man nemlig dernæst rejst en stemning i dette land om, at det er det lille landbrug, der ikke kan klare sig. Det er det mest — hvis forretningsordenen tillod det, ville jeg sige hykleriske, jeg kender. Det tillader den dog ikke, så må jeg sige: jeg har sjældent været vidne til en kraftigere vildførelse af den offentlige mening her i landet, end dette er udtryk for.

Og når man så kommer til brødkornsordningen, hvad er det så man gør? Man

begrundede sidste år behovet for en højere foderkornspris med, at man skulle skabe et bedre forhold mellem brødkorn og foderkorn. Når man så har fået denne højere foderkornspris, kommer man igen og vil have en fortsættelse af den brødkornsordning, der skulle ophæves i kraft af det andet, man har villet bilde offentligheden ind var til gavn for det producerende danske landbrug. Jeg beklager at måtte sige, at det er en vildførelse ikke alene af mange landbrugere, men specielt af den offentlige mening her i landet, som ikke tjener til ære.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Det er jo lidt urimeligt, at der kun kan svares i form af en kort bemærkning efter et så langt indlæg, som det, der nu kom fra hr. Baunsgaards side.

Hr. Baunsgaard taler om vildførelse. Er der noget, der vil kunne vildføre, er det i hvert fald den tale, som hr. Baunsgaard holdt her. Det var vildførelse. Det var en fordrejning af kendsgerningerne. Det, der er sandheden om de landbrugsordninger, der er gennemført — også kornordningen — er, at det er ordninger, som skulle gavne og har gavnet hele det samlede landbrug.

Man har endvidere været fortørnet over, at jeg har sagt, at landbruget ikke har mange venner. Man har slået sig til ridder på, at de ordninger, der er blevet gennemført af hensyn til landbruget, har været så beklagelige, så store og gode. Sandheden er jo da, når vi ser bort fra kornordningerne og hjemmemarkedspriser — og hr. Baunsgaard vil vel ikke sige, at disse hjemmemarkedspriser er noget, man giver eller forærer landbruget — at landbruget i støtte i de senere år har fået 310 mill. kr. om året. Samtidig opkræver man 320 mill. kr. i ejendomsskatter hos landbruget, så forskellen er ikke særlig stor, og den gavn, man har ydet landbruget er heller ikke særlig stor. Man har ønsket en kornordning — og det har været et ønske inden for det samlede landbrug, selv om man vist ikke har haft den samme opfattelse, og sandheden om den kornordning, vi har, er jo, at den skulle hindre, at vi fik for stor en svineproduktion. Det har den hjulpet med til. Den skulle også hindre, at det var et enkelt udsnit af landbruget,